

(Вечерње новости)

Професор др Драган Станић о голготи српског језика у Црној Гори: Постаје нормално да се сви најумнији Црногорци прогласе неспособним да знају којим језиком говоре

У Црној Гори је на делу страшан, ужасан пројекат потпуног обрачуна са прецима и са историјском Црном Гором. Откако је започета својеврсна истрага предака, како сам је једном приликом назвао, у Црној Гори не само што постаје могуће него и пожељно све оно чега би се сваки традиционални Црногорац нормалне памети стидео као највеће срамоте.

Са становишта неколиких црногорских партија и оне једне, најутицајније, као и са становишта државне политике коју та партија обликује, сада постаје нормално да се сви најумнији Црногорци - од Ивана Црнојевића, владике Данила, Саве и Василија, преко Светог Петра Цетињског и тајновидца Његоша, кнеза Данила, па до Стефана Митрова

Окупација памети и памћења у Црној Гори

Пише: Драган Станић

понедељак, 05 август 2013 18:50

Љубише, Марка Миљанова и краља Николе - прогласе недоученим и махнитим, неспособним да знају којим језиком говоре, којој цркви припадају, којег народа су део, те на којем темељу треба да граде своју будућност. Оно што су традиционални Црногорци уз највеће жртве непоколебљиво бранили пред навалом Турака, Млечана, Аустријанаца и иних, сада некакви модерни Монтенегрини хоће сами да пониште и да прогласе грешком и лажима. Монтенегрини би да буду једини овлашћени креатори црногорске будућности, а будућност треба да буде потпуно лишена прошлости, као да је прошлост Црне Горе нешто чега би се требало стидети.

Језичко насиље које се у Црној Гори спроводи као државна политика, само је део свеукупног насиља над Црном Гором и Црногорцима, а то насиље треба на том простору и над тим народом да послужи као темељ за изградњу њиховог лажног идентитета. На тај начин дух лажног цара Шћепана Малог постаје основ за званични ментални став који треба свим државним средствима бранити. Забрана традиционалног имена српског језика јесте једна од првих мучних одлука које се морају спровести сада, кад је политика лажи постала основ државне политике. Притом, Монтенегрини морају све то обавити тако да ова забрана не наликује на оне спровођене у време аустроугарске или италијанске окупације. Треба, дакле, спровести окупаторски програм, али тако да се нико не досети да је реч о окупацији нормалне памети и историјског памћења Црне Горе.

Кад су аустроугарске трупе, почетком 1916. године, освајале Црну Гору, бесомучно су гранатирале врх Ловћена и Његошеву капелу, а све то с намером да униште сваку идеју о његошевској, петровићевској, црногорској самосвести која Црногорце није одвајала од Срба. На згаришту и рушевинама те капеле и срубљеног, поносног Ловћена, данас се гради некаква монтенегринска самосвест која почива на памћењу не трајнијем од памћења једног лептира. Јер да је то памћење иоле темељније и дубље, оно би морало знати да је безброј места у Црној Гори која ће морати бити бомбардована и сравњена са земљом да би се веза са осталим Србима покидала и да би се на таквом темељу подигла монтенегринска кула достојна памети једног лептира.

Окупација памети и памћена у Црној Гори

Пише: Драган Станић
понедељак, 05 август 2013 18:50

